

لباسهای مناسب هنگام عبادت

همیشه شنیده ایم که خدا زیباست و زیبایی را دوست دارد، پس چرا هنگامی که به ملاقات خدا می رویم، سعی بر زیبا شدن نمی کنیم

مسجد

قرآن به همه فرزندان آدم دستور می دهد که: «يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَكَ الْمَسْجِدِ» یعنی: ای فرزندان آدم! زینت خویش را به هنگام رفتن به مسجد با خود بردارید. (۱)

البته این آیه بدین معنا نیست که لباس های مناسب مجالس عروسی و مهمانی را در مسجد و هنگام نماز بپوشیم، این آیه هم اشاره به زینت ها و آراستن جسمانی دارد که شامل پوشیدن لباس پاک و زیبا، شانه زدن موها، استفاده از عطر و بوی خوش و مانند آن می باشد و هم شامل زیبایی های معنوی یعنی صفات انسانی و الهی است.

نمازگزاران و لباس تمیز

در حقیقت، این گفتار نکوهش از عمل زشت جمعی از اعراب زمان جاهلیت است که به هنگام آمدن به مسجدالحرام و طواف خانه خدا عریان و برهنه می شدند قرآن، از نمازگزاران و شرکت کنندگان در مجامع عمومی جامعه می خواهد با لباس های کثیف و زشت حاضر نشوند؛ بلکه برای حضور در محضر الهی و سخن گفتن با او باید بهترین لباس ها و زیباترین آن ها را بپوشید. پیشوایان دین بهترین عمل کنندگان به این دستور بوده اند.

بهترین جامه را بپوشید

حضرت امام حسن (علیه السلام) بهترین جامه های خود را در هنگام نماز می پوشید. برخی، از آن حضرت سبب این کار را پرسیدند، امام در جواب فرمود:

«ان الله جميل و يحب الجمال فاتجمل لربي و هو يقول خذوا زينتكم عند كل مسجد.» یعنی: خداوند زیباست و زیبایی را دوست دارد. به این جهت، خود را در پیشگاه الهی زینت می کنم؛ خداوند فرموده است که با زینت های خود در مساجد حاضر شوید. (۲)

بنابراین، بر اساس احادیث فراوانی زینت کردن و جامه های پاکیزه و فاخر پوشیدن، استفاده از عطر های خوشبو، اگر از حلال تهیه شده باشد و متناسب با شأن فرد باشد، مورد ستایش اندیشه اسلامی است و سبب خشنودی پروردگار می شود.

یکی از زیبایی های دستورات و راهنمایی های دین مقدس اسلام، داشتن چند لایه و معنا و مفهوم است، از تداعی واژه ی رنگ، شاید مصداق رنگ ها، مثل سیاه، سفید، قرمز و آبی به ذهن شما بیاید، اما خدای بزرگ، چه زیبا، مفهومی از واژه ی رنگ در کتاب آسمانی اش آورده است. قرآن به همه انسان های دنیا دستور می دهد که از چند رنگی، چند فرقه بودن، دو دستگی و اختلاف دست بردارند و همه به یک رنگی و صداقت، روی آورند.

پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) از همه پیروان ادیان، می خواهد که همه در تحت لوای یک پرچم در آیند و تنها یک رنگ را بپذیرند، رنگی که همه ی انسان ها، آن را با زبان فطرت قبول دارند: «صِبْغَةَ اللَّهِ وَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَ نَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ» یعنی: رنگ خدایی، و چه رنگی از رنگ خدایی بهتر است؟ و ما تنها عبادت او را می کنیم. (۳)

این آیه قرآن از همه انسان ها می خواهد که رنگ های نژادی و قبیله ای و سایر رنگ های تفرقه انداز را از میان بردارند و همگی به رنگ الهی در آیند.

قرآن می گوید: بهتر این است که به جای رنگ ظاهری و تفرقه انداز، رنگ خدائی را بپذیرید و به سخنان او گوش فرا دهید تا جاننان از هر آلودگی پاک گردد و زیبا شود.

تهیه کننده: محمد مرادی (عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی)

پی نوشت:

۱- اعراف/۳۱

۲- هاشم الحسینی البحرانی، البرهان فی تفسیر القرآن، دارالکتب الاسلامیه، قم، ۱۳۹۲ق، ج ۸، ص ۱۰.

۳- بقره/۱۳۸، ۳.

۴- سید محمدحسین طباطبائی، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱، صص ۲۱۳-۳۱۲؛ الفضل بن الحسن اطبرسی، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، دارالفکر، بیروت، ۱۴۱۴ق، ج ۱، ص ۳۶۹.